

מחלה מדבקת באה לעזור אהבה ועשיית צדקה עם הזולת ואז מתבטלת המחלה!

מזרא'דיגע ווערטער

בספ"ה ק' עטרת ישועה' דזיקוב - ליום שמחת תורה

... בשעת אכילת אדם הראשון מעץ הדעת נבראו כל החולאים ר"ל, והמחקרים אומרים אשר המחלה והמגפה בהכרח שתבוא, יען כי קצר מצע הארץ מהשתרע כל יושבי חלד, ובכל יום ויום נוסף עליהם ועל בניהם, והארץ לעולם עומדת בקצב וגבול בלי נוסף בה מאומה.

אכן באמת מחשבות אדם המה הבל, כי קרא כתיב 'וצדקה תציל ממות' [משלי יא, ד], ואם יש אהבה בין אנשים אז המועט מחזיק את המרובה, וזה 'לא אמר אדם לחבירו צר לי המקום שאלין בירושלים' [אבות פרק ה משנה ה], כי היתה אהבה ואחזה ביניהם והיו כולם כאיש אחד בלב אחד, וכיון שיש אהבה בין אדם לחבירו אין צריך לשום מחלה, כי הארץ תחזיק הכל על ידי אהבה שביניהם.

ואנו רואין לפעמים יוצא חלילה חולי התדבקות, והוא רק להראות שתהיה אהבה בין בני אדם, כי כמו שיש לו פחד אם חבירו חולה, כמו כן יראה לאהוב אותו כנפשו, ובכל צרתו ישתתף בצערו.

וטעם מצות צדקה, הגם כי אסור לדרוש טעמי מצוות, עכ"ז יש לומר שהוא כדי שיהיה אהבה בין אדם לחבירו, ולגמול חסד עם העני ולאהוב אותו. וזה שנאמר 'וצדקה תציל ממות', היינו על ידי הצדקה שמביא אהבה, תציל ממות, אשר על ידי האהבה אין צריך הבורא להביא שום מחלה לעולם.

... וזהו 'זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות', 'זורע צדקות' - השי"ת נותן מצות צדקה, ועל ידי זה ינצלו ממות, כי יש אהבה ביניהם, ועל ידי זה 'מצמיח ישועות ובורא רפואות'... ואם כן כיון שהבורא יתברך שמו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, אם כן אין צריך לשום מחלה.

השי"ת יצילנו תמיד מכל מחלה ופגע רע, ואך ששון ושמחה ישמע בערי יהודה אמן. עכלה"ק.

*

וכה סיים מרן רבנו שליט"א את הדא"ח ביומא דהילולא כ' אדר דהאי שתא: כ"ה ימים נותרו לפנינו עד ליל התקדש חג, כ"ה תברכו את בני ישראל אמור להם (במדבר ו, כג), 'להם' גימ' 'חסד' עה"א, וגומלי חסד עם אחיהם בימים אלו יקוים בהם המשך הכתובים (שם כד-כו): 'יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחנך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.'